

SZERKESZTŐSÉG:
 BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ.
 KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.
 CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.
 ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Vidékre postán egy évfolyamra hárshozhordva:
 Egy évre 30 frt. Egy negyedévre 8 frt.
 Egy fél évre 10 frt. Egy hóra 1 frt. 50 kr.
 Külföldre: 3 hóra Nemzetországba 3 frt. 50 kr.
 Francia-Örök-Államok, Németország, Spanyolország, Svájc, Románia és Szerbia, valamint amaz országokba, melyek a posta-cserzéshez tartoznak, negyedévre 3 frt. 30 kr.
 Egy szám 6 krajczár.

EGYETÉRTÉS

KIADÓ-HIVATAL:
 BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ.
 HIRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRBE
 VALÓ KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ A KIADÓHIVATAL.
 Hirdetéseket felvevő a kiadóhivatal:
 Bécsben: Oppelle J., I. Szt. István-utca Nr. 2.
 Moszkva: Hützel, I. Szt. István-utca Nr. 2.
 Haarsen és Vogels, I. Wallischgasse 16.
 Dabry G. L. és Társa, I. Wallischgasse Nr. 12.
 Steinschmidt, I. Wallischgasse Nr. 22.
 Ducs Miksa, I. Wallischgasse Nr. 12.
 Herndl Alajos, I. Wallischgasse Nr. 25.
 Frankfurtban a M.: Dabry G. L. és Társa.
 Párizsban: R. Mosse, 40, r. Notre-Dame-d. Vict.
 Agenice HAYAS (plaza de la Bourse).

Árvizek.

Az árvíz veszélye megint fenyegető alakot öltött. Oly időben, oly helyeken és oly körülmények között, a hogy egyáltalán szokatlan. A Tisza, vizeink ez a legveszedelemesebbje, sőt mondhatnánk Európa összes vízei között is az, egész csöndesen viseli magát, ellenben a Duna, ez a konzervatív szellemű folyó, mely századok óta méltóságoslag egyformasággal hűmpölygette hajóit a jól kivált mederben: egyszerre elszakítja gátjait, berohan ösvároknak lakott utcáiba, a hol emberemlékezést óta nem járt víz, s a pusztulást és romlást viszi magával oly időben, a melyben az árvíz veszedelme egyáltalán szokatlan. Oly helyeken is, a hol máskor a nagy tavaszi áradások is baj nélkül vonulnak el, s a hol legfőbb a megakadt jég szokott okozni ideig-óráig tartó nagyobb dagadást, egész nagyságában lép föl a veszély, sokkal irtózatossá, mint a hogy a legrosszabb viszonyok között is szokott. Mintha a természet rendje is kivételes viszonyokat akart volna teremteni, s kiközött volna menetét.

Vel. Ugy tekintették a Dunát, mint a mely sokkal kevesebb okot ad a félelemre, miután medre egyenesebb, sokkal régibb, kevésbé iszapolt és esése nagyobb. Láttuk csak a nyár folyamán is, hogy maga a kormány is, habár a közlekedési miniszterium másként vélekedett — hasonló nézetek által vezéreltetve magát. Nyílt titok, hogy Ordódy Pál volt közl. miniszter visszalépésének az volt az egyik oka, mert a kormány törölte azon összeget, melyet ő a Dunaszabályozás céljaira a budgetbe föl akart vétetni. A valódi parlamentáris eljárás az lett volna, hogy Ordódy előadja a képviselőházban az okokat, melyek visszalépésre bírták, s esetleg oppozíciózt folytat az eszmék keresztülvitelének érdekében, melyeket maga előtűzött. De ez nem történt meg. Csak szűrtogás alakjában szivárgott ki a publikumba, hogy visszalépésének egyik, még pedig leglényegesebb okát ez a Dunaszabályozás képezte.

Most egyszerre a Duna sokkal veszedelmesebbnek mutatja magát, mint a minőnek hitték. Kitor azokon a helyeken is, a hol egész biztosnak hitték magokat árjai ellen, s behatol ósdiók óta fenálló városok utcáiba, melyek még voltak kimelve sok időn keresztül rakoncátlanok. Magát Magyarország egy részét is érinti a szerencsétlenség. Nagy kiterjedésű vidékek szenvednek már is a víz által, magában a fővárosban is jelentkező némi veszély. Még nagyobb az, a mely ezután jöhet. Az a víz, mely a felsőbb vidékeken akkora rombolást vitt végbe, nálunk még nem vonult el, s éjjel és nappal talpon kell állnunk, hogy a veszélytől megmenekedjünk.

Tény tehát, hogy a Dunával szemben egyáltalán nem lehetünk oly biztonságban, mint a hogy állítani szeretik, sőt sürgős köteletségben áll a kormányunk felkarolni a Dunaszabályozás ügyét. Köteletségben állott volna ez a kormányunk eddig is, de nem cselekedte. Az a segítség, a mely csak akkor kapkod már fűhöz-fához, mikor a veszély bekövetkezett, nem a bölcs előrelátásnak a kifolyása, mely illik az államférfihoz, hanem az ösztönnek vergődése, a mely még az állapotban is felébred a vész pillanataiban. A Tisza sorsa eléggé figyelmeztethette volna a kormányt. Annak szabályozásával sem gondolt senki, a míg Szegéd el nem pusztult. Az okosság azt hozta volna magával, hogy okulkán a káron, s a Dunánál addig cselekedjenek, a míg egy bekövetkező katasztrófa nem teszi immiensé it is a bajt. Nem tették. Most már száz-ezerekbe merő érték vész oda, s be kellett állani a tényleges pusztulásnak, hogy a dologgal foglalkozzanak.

Maga az állam az Alduna vidékein nem csak adófizető polgárai által van érdekelve, hanem közvetlenül is, mint földbirtokos. Nagy kiterjedésű birtokai vannak a Duna kiöntéseinek Bácskában és a volt Bánságban. Azokat nem lehet használni, mert fölveszi őket évente a víz, s hasznavehetetlenül hevernek. Most a csángó testvéreket és bukovinai magyarokat akarják oda telepíteni. Lelkellenség lenne ez addig, a míg a Dunaszabályozás egész rendszeresen készült nem vetelett. De, a mint ez megtörtént, akkor nagy kiterjedésű vidékek — a lehető legjobb talaj — adatnak át a kultúrának. Az elemektől lesz elhódítva egy nagy terület, s a hódítás nem kerül vérbe, csak munkába, nem szükségesek hozzá öldöklő fegyverek, csak ásók és kapák.

Az államnak azonban köteletségében állana minden kivitől jövő figyelemzetetés nélkül is teljesíteni azt, a mire az ország vállalkozott. Kivált ha magának az országnak érdeke is úgy kívánja. De hát ez a kormány ugyan egy nemzetközi Duna-bizottság, mely éppen e napokban lesz összejövendő, de az inkább az aldunai hajózás kérdésének szabályozásával foglalkozik, haszontalan formakérdések fölött disputál, s a Vaskaput kérdése ki van véve fenhatósága alól.

A kormányunk azonban köteletségében állana minden kivitől jövő figyelemzetetés nélkül is teljesíteni azt, a mire az ország vállalkozott. Kivált ha magának az országnak érdeke is úgy kívánja. De hát ez a kormány ugyan egy nemzetközi Duna-bizottság, mely éppen e napokban lesz összejövendő, de az inkább az aldunai hajózás kérdésének szabályozásával foglalkozik, haszontalan formakérdések fölött disputál, s a Vaskaput kérdése ki van véve fenhatósága alól.

A kormányunk azonban köteletségében állana minden kivitől jövő figyelemzetetés nélkül is teljesíteni azt, a mire az ország vállalkozott. Kivált ha magának az országnak érdeke is úgy kívánja. De hát ez a kormány ugyan egy nemzetközi Duna-bizottság, mely éppen e napokban lesz összejövendő, de az inkább az aldunai hajózás kérdésének szabályozásával foglalkozik, haszontalan formakérdések fölött disputál, s a Vaskaput kérdése ki van véve fenhatósága alól.

A kormányunk azonban köteletségében állana minden kivitől jövő figyelemzetetés nélkül is teljesíteni azt, a mire az ország vállalkozott. Kivált ha magának az országnak érdeke is úgy kívánja. De hát ez a kormány ugyan egy nemzetközi Duna-bizottság, mely éppen e napokban lesz összejövendő, de az inkább az aldunai hajózás kérdésének szabályozásával foglalkozik, haszontalan formakérdések fölött disputál, s a Vaskaput kérdése ki van véve fenhatósága alól.

A kormányunk azonban köteletségében állana minden kivitől jövő figyelemzetetés nélkül is teljesíteni azt, a mire az ország vállalkozott. Kivált ha magának az országnak érdeke is úgy kívánja. De hát ez a kormány ugyan egy nemzetközi Duna-bizottság, mely éppen e napokban lesz összejövendő, de az inkább az aldunai hajózás kérdésének szabályozásával foglalkozik, haszontalan formakérdések fölött disputál, s a Vaskaput kérdése ki van véve fenhatósága alól.

Budapest, jan. 4.

— Az „Agrarier Zeitung“ közlései a határvidéki választási körülményekről. A bannak, mint a határvidéki bekebelezésre kiküldött bír. biztosnak rendelkezésére bocsátott hangulati jelentés, melyek Horvátország-Szlavónián a határvidékekkel való teljes egybehangolásra megindították, immár befejezett nyertes s elkerült annak ideje, hogy a határvidéki lakosság alkotmányos jogainak teljes élvezetébe jusson. A határvidéki 35 választó kerületet foglal magában, melyek a következők: Carlogo, Gospić, Lovinac, Szerb, Udina, Perucica, Otosac, Brlog, Petrovo selo, Bründl, Ogulin, Plaski, Szluin, Veljuni, Svarca, Vrginmost, Glin, Maja, Dvor, Petrinja, Kostajnica, Szunja, Novska, Ujgradska, Oriovac, Brod, Vrpolye, Vinkovce, Bosnyaki, Morovics, Mitrovica, Karlovics, Ó-Parau, Karlovicz, Zimony. A választás kerületvitelére nézve a hor-

— Fölösleges, szölt Vacher. A mit Burty gróf mindenki előtt elítelt, az velem, ügyvédjevel közölte. Tudom hol van letéve a végrendelet, mert magam tettem az ő szeme előtt az illető helyre. S egyenesen ama szekrény felé tartott, melyet Maxime az éjjel feltört. A vicomte félreteg szemmel kísérte a négy embert s nyugtalanokdása szembetűnő volt. — Ez az ajtó fel van törve! kiáltott föl egyszerre az ügyész. — S a vizsgálatokban jártas hatósági személy éleslátásával nézegette meg a szekrény ajtaját, hozzátéve: — A törés egészen új, mint ez a kis darab is bizonyítja, mely csaknem egészen levált. — Az ügyész most Margueritehez fordult: — Bizonyos ön abban, hogy ez a szekrény be volt zárva. — Tegnap még be volt, felelt a gazdasszony. A gróf lekemre kötötte, hogy mindennap nézsem meg a szekrényt, s én ezt még halála után sem mulasztottam el; az este ép úgy végig néztem a szekrényt, mint az előtt. — Megtudná-e nekünk magyarázni ezt a ténylet De Bresce vicomte, ki egész éjjel e szobában volt, még pedig miután Marguerite meggyőződött arról, hogy e szekrény be van zárva? — Az ügyész e megújuló kérdésére Maxime pár pillanatra néma maradt. Zavaros elméjében egyetlen gondolat sem bírt megfogalmazni. — Megértett, vicomte ur, vagy azt kívánja, hogy ismételjem a kérdést? szölt ismét az ügyész. — Nem, nem, értettem, felelt Maxime nagy sietéssel, de nem vagyok képes magamnak magyarázni, hogyan törték föl ezt a szekrényt. — Mielőtt a kikérdezést folytatná, ügyész ur, — szölt az ügyvéd, — nem volna-e czélszerű, először is megnéznünk, vajon a végrendelet a helyén van-e még? — Igaz. De meg tudná-e mondani, hogy minő helyre tette a végrendeletet? — A legelső polczra, két kékbortéku fűzet közé. — Tessék megnézni. — Az ügyvéd kinyitotta a szekrényt s belenézett. — Nos? kérde az ügyész. — Nézzé, felelt emez, a két kék fűzet közt üres hely van. — Maxime fölfogta, hogy el van veszve, szédülést fogta el s már-már valómsára volt elkészülve. — De Bresce vicomte ur, szölt ekkor az ügyész, megmarad ön amaz állítás mellett, hogy az egész éjjel e szobában töltötte? — Igenis, az egész éjjel, egyetlen óra kivételével mely alatt a kertben jártam üdültet szerezni. — S van-e oka föllétni, hogy ezalatt valaki ide bejuthatott? — De hiszen, hebegett Maxime, — a végrendelet eltűnése másképp meg nem magyarázható, hacsak — tevő hozzá olyan mosolylyal, mely sápadt ajkain rögtön elhal — hacsak *enem* nem valódnak azzal, hogy a végrendeletet megsemmisítettem; a mi nagy képtelenség volna, mert mindenki tudja, hogy én vagyok a Burty gróf természetes örököse, s hogy ez a végrendelet kétségtelenül az én javamra szölt.

— Mindez legalább is valószínű, felelt az ügyvéd, — de van mód annak a bizonyítására, hogy De Bresce vicomte ártatlan. Burty gróf ezelőtt három nappal írta meg végrendeletét — két példányban. Sajnátkéül írtam meg, azért elhivatott — nem hogy közölje velem a végrendelet tartalmát, hanem hogy átadja annak egyik példányát, a másikat pedig elhelyeztesse velem ebbe a szekrénybe; elküldök tehát a nálam levő példányért, felbontom s elolvasom az ügyész-helyettes és a vicomte ur előtt. — Ha a végrendelet De Bresce vicomtenak előnyére válik, természetes, hogy azonnal mentve van minden gyanútól; de az ellenkező esetben meg kell vallani, hogy helyzete legalább is kellemetlen. De előre nem ítéltünk, s csak a végrendelet igazolhatja vagy oszlathatja el gyanunkat a vicomte ural szemből. — Hogyan! kiáltott föl Maxime, — gyanusítani mernek! — Világért sem, viszonzá az ügyész. — A látszat ön ellen van, s a véletlen körülmények igen nagy súlyt kölcsönöznek e látszatnak. A gróf végrendeletében fogjuk keresni azt az érvet, mely őt egyszerre fölmentheti minden gyanu alól. — Az ügyész előszölte a két zsandárt, kik az ajtó mellett állottak. — Végem van, mormolta Maxime. — Az a végrendelet fogja rám kimondani az ítéletet. — Az ügyész valami utasítást adott a legényeknek, az ügyvéd pedig néhány sort írt fűzőgédjének, hogy adja át a Burty-féle végrendeletet — midőn egy sápadt arcú ember sietett végig az udvaron s rohant be a szobába. — Nem más volt ez, mint Vacher ügyvéd irodavezetője. — Az ügyvéd, segédje rendkívüli izgatottsággal látva, aggodni kezdett. — Mi letele, Dumont ur? kérde tőle. — Mi történt? — Attól félek, hogy egy vakmerő tolvaj rászédett bennünket, felelt a segéd? — Hogyan? Mi az? — Ön küldött a Burty gróf végrendeletéért? — Én? Nem. Épen most akartam elhozni. — Pedig, ime egy level. — Az ügyvéd elvette a levelet, melyben ez volt olvasható: — Kérem Dumont urat, adja át e level kézbesítőjének Burty gróf végrendeletét. Megtalálja irászatlanon, a három kemény boríték egyikében. Az ügy sűrűs.

— Ez hamisítvány! kiáltott föl az ügyvéd meglepetés és aggodva. — Irásom és aláírásom utánozva van. — De olyan tökéletesen van utánozva, szölt a segéd, — hogy az irásban eleinte senki sem vette észre. Az utasítás különben is olyan szabatos volt, hogy gyanakvások helye sem lehet. — Ön tehát a végrendeletet kiadta annak az embernek. — Természetesen. — Mind a két végrendelet eltűnt! kiáltott föl az ügyvéd kétségbeesetten. — Mit csináljunk már most? Hogyan ismerjük meg az elhunyt végső intézkedéseit? — Nos, uraim, szölt most Maxime, ki rögtön fölfogta, hogy ez az esemény milyen előnyös rá nézve, — kezdik-e már hinni, hogy a végrendelet nem ön loptam el, hanem más? — Ez még nem egészen bizonyos, viszonzá az ügyész, — de... — E pillanatban Babette, a másik asszony, ki a halott mellett virrasztott, kétségbeesett arcczal jött be a szobába. — Mi a baj? kérde tőle. — Az éjjel a Cézár kutyának megmérgezték... — Megmérgezték? A Cézárt?... Kérdé Marguerite. — Igen, felelt Marguerite, két-három gölcsök mutatta, — ez találaton szegény pára mellett. Hanysat fektűt az udvaron s meg volt meredve. — S körülötte nem látott valami nyomot, vagy törést a falon? kérde az ügyész. — De igen, a puha, nyirkos földön széles csizmatalp nyoma látszik. A fal le van dörszölve s a tejetől sok vakolat hullott le. — Nos, uraim, mit szólnak ehhez? kérde Maxime ki most már teljesen nyugodt volt. — Ugy vélekedünk, vicomte ur, felelt az ügyész, hogy ez az újabb fölmerült két körülmény nyomára vezet az igazságszolgáltatás az igazi bűnösnek, s részemről örömmel ismerem el, hogy előbbi gyanunk teljesen alaptalan volt. — E tekintetben már semmi kétség sem lehet, mondá az ügyvéd, — de ki lehet az az ember, s mi érdeke lehetett a két végrendelet elszakításában? — Alkalmatlan valami örökölni vágyó, ki a végrendelet által kárt szenvedett, mondá Maxime, — mert különben visszaküldte volna legalább az egyik példányt. — Most már a vizsgálatot ebben az irányban kell folytatnunk, szölt az ügyész, — s mielőtt a hazatérnénk, szemléljük meg a falon látható horzsolásokat és a lábnyomokat. — S Babettehez fordulva, hozzátéve: — Vezessen bennünket. Mindnyájan kimentek, csak Maxime maradt ismét egyedül a halottal. — Kimerülten roskadt le egy székre. — Meg vagyok mentve, mormolta elfúlód hangozva, — de mily különös titokzatos ez? Mitől kell félnem vagy mit remélhetek attól az ügyes és vakmerő embertől, ki nagybátyám végrendeletét kezébe kerítette? Mi czéllból szerezte meg azt az irást — kitéve magát annak, hogy visszajut oda, a honnan megszökött?... — Meg vagyok mentve — de mennyi időre? — Ezernyi boros gondolat cikázott át agyán s rontotta meg azt az örömet, melyet előbb a gyanunk más irányba terelése okozott. — Félóra múlva újra hallotta a kocsirohogást, de ez most már nem nyugtalanította, hanem inkább súlyos teherrel könnyebíttette meg lelkét. Azok, a kik annyira meggyőződtek, eltávoztak.

A GÁLYARABOK.

FRANCZIA REGÉNYE.
 Írta: PIERRE ZACCONE.
 ELSŐ KÖTET.
 II. (Folytatás.)
 A vizsgálát.
 — A vicomte ur tegnap este érkezett ide, nemde? — Ugy van, uram. Ön pontosan van értesítve, viszonzá Maxime az előbbi hangon. — Az ügyész nem ügyelt a válaszkísnyő hangjára, hanem a gazdasszonyhoz fordulásra kérde: — Ki virrasztott a halott mellett? — Az első két éjszaka én. — S az éjjel? — A vicomte ur. — Az ügyész sugott valamit a biztosnak, ki most szintén ránézett Maximera. — Emez, ki minden jól látott, irtózatossá kinokt szenvedett, de azt is érezte, hogy szorongását okvetlenül el kell palástolnia. — Mosolygóni iparkodott tehát, — de ez a mosoly hírvő ellentétben volt vonásainak erőteljes modorlátanságával s arca halványával. — Hogy van az, kérde tovább az ügyész a gazdasszonytól, hogy ön, a kiről nem győzik eléggé beszélni, hogy mennyire ragaszkodik elhunyt gazdájához, az utolsó éjtem a halott mellett töltötte, hanem ezt a nehéz kötelességet egy fiatal emberre bízta, ki fáradtan érkezett meg az utból s nyilván nem volt abban a helyzetben, hogy az éjtem álmátlanul tölthesse. — Ezt mondtam a vicomte urnak én is, felelt Marguerite, de ő minden áron el akarta foglalni a helyemet. En aztán úgy gondoltam, hogy most már ugyis a vicomte it a parancsoló, aztán meg kívánsága csak jólelkűséget bizonyítja. Így hát engedelmesskedtem. — Ah! szölt az ügyész Maximehoz fordulva, — a vicomte ur maga kívánta az utolsó éjtem a halott mellett töltötni? — Burty gróf anyám és testvérem után legközelebbi rokonom volt, viszonzá Maxime hidegen. — Ugy hiszem tehát, mindenki értheti azt az érzelmeket, melyek engem eddig. — Nemcsak érteni fogja, viszonzá az ügyész olyan hangon, mely se jó, se rossz nem árult el, — de mindenki méltán fogja csodálni is olyan fiatal ember részéről, ki Párisban a gunyolódásról és könynyelműségről tette magát nevezetesen — teljesen ellentétben azzal az igazán keresztényi cselekedettel, melyet az éjjel végbevitt s melyért csak gratulálhatnak neki. — Maxime ámulattal látta, hogy ez az idegen ember, kit most lát először, olyan alaposan ismeri őt. Rémmellett kérde magától, hogy mi czéllból, mi érdekből szerethette meg, az ügyesség ő felőle így birtosan az értesüléseket, és hogyan juthatott azok birokába. — Ideje, hogy megismeressük önnel idejöveteleink célját, vicomte ur, szölt az ügyész Maximehoz, kinek arczmódjaitól folyvást szemmel tartotta. Maxime meghajtá magát.

— Ah! szölt az ügyész Maximehoz fordulva, — a vicomte ur maga kívánta az utolsó éjtem a halott mellett töltötni? — Burty gróf anyám és testvérem után legközelebbi rokonom volt, viszonzá Maxime hidegen. — Ugy hiszem tehát, mindenki értheti azt az érzelmeket, melyek engem eddig. — Nemcsak érteni fogja, viszonzá az ügyész olyan hangon, mely se jó, se rossz nem árult el, — de mindenki méltán fogja csodálni is olyan fiatal ember részéről, ki Párisban a gunyolódásról és könynyelműségről tette magát nevezetesen — teljesen ellentétben azzal az igazán keresztényi cselekedettel, melyet az éjjel végbevitt s melyért csak gratulálhatnak neki. — Maxime ámulattal látta, hogy ez az idegen ember, kit most lát először, olyan alaposan ismeri őt. Rémmellett kérde magától, hogy mi czéllból, mi érdekből szerethette meg, az ügyesség ő felőle így birtosan az értesüléseket, és hogyan juthatott azok birokába. — Ideje, hogy megismeressük önnel idejöveteleink célját, vicomte ur, szölt az ügyész Maximehoz, kinek arczmódjaitól folyvást szemmel tartotta. Maxime meghajtá magát.

— Ah! szölt az ügyész Maximehoz fordulva, — a vicomte ur maga kívánta az utolsó éjtem a halott mellett töltötni? — Burty gróf anyám és testvérem után legközelebbi rokonom volt, viszonzá Maxime hidegen. — Ugy hiszem tehát, mindenki értheti azt az érzelmeket, melyek engem eddig. — Nemcsak érteni fogja, viszonzá az ügyész olyan hangon, mely se jó, se rossz nem árult el, — de mindenki méltán fogja csodálni is olyan fiatal ember részéről, ki Párisban a gunyolódásról és könynyelműségről tette magát nevezetesen — teljesen ellentétben azzal az igazán keresztényi cselekedettel, melyet az éjjel végbevitt s melyért csak gratulálhatnak neki. — Maxime ámulattal látta, hogy ez az idegen ember, kit most lát először, olyan alaposan ismeri őt. Rémmellett kérde magától, hogy mi czéllból, mi érdekből szerethette meg, az ügyesség ő felőle így birtosan az értesüléseket, és hogyan juthatott azok birokába. — Ideje, hogy megismeressük önnel idejöveteleink célját, vicomte ur, szölt az ügyész Maximehoz, kinek arczmódjaitól folyvást szemmel tartotta. Maxime meghajtá magát.

— Ah! szölt az ügyész Maximehoz fordulva, — a vicomte ur maga kívánta az utolsó éjtem a halott mellett töltötni? — Burty gróf anyám és testvérem után legközelebbi rokonom volt, viszonzá Maxime hidegen. — Ugy hiszem tehát, mindenki értheti azt az érzelmeket, melyek engem eddig. — Nemcsak érteni fogja, viszonzá az ügyész olyan hangon, mely se jó, se rossz nem árult el, — de mindenki méltán fogja csodálni is olyan fiatal ember részéről, ki Párisban a gunyolódásról és könynyelműségről tette magát nevezetesen — teljesen ellentétben azzal az igazán keresztényi cselekedettel, melyet az éjjel végbevitt s melyért csak gratulálhatnak neki. — Maxime ámulattal látta, hogy ez az idegen ember, kit most lát először, olyan alaposan ismeri őt. Rémmellett kérde magától, hogy mi czéllból, mi érdekből szerethette meg, az ügyesség ő felőle így birtosan az értesüléseket, és hogyan juthatott azok birokába. — Ideje, hogy megismeressük önnel idejöveteleink célját, vicomte ur, szölt az ügyész Maximehoz, kinek arczmódjaitól folyvást szemmel tartotta. Maxime meghajtá magát.

— Ah! szölt az ügyész Maximehoz fordulva, — a vicomte ur maga kívánta az utolsó éjtem a halott mellett töltötni? — Burty gróf anyám és testvérem után legközelebbi rokonom volt, viszonzá Maxime hidegen. — Ugy hiszem tehát, mindenki értheti azt az érzelmeket, melyek engem eddig. — Nemcsak érteni fogja, viszonzá az ügyész olyan hangon, mely se jó, se rossz nem árult el, — de mindenki méltán fogja csodálni is olyan fiatal ember részéről, ki Párisban a gunyolódásról és könynyelműségről tette magát nevezetesen — teljesen ellentétben azzal az igazán keresztényi cselekedettel, melyet az éjjel végbevitt s melyért csak gratulálhatnak neki. — Maxime ámulattal látta, hogy ez az idegen ember, kit most lát először, olyan alaposan ismeri őt. Rémmellett kérde magától, hogy mi czéllból, mi érdekből szerethette meg, az ügyesség ő felőle így birtosan az értesüléseket, és hogyan juthatott azok birokába. — Ideje, hogy megismeressük önnel idejöveteleink célját, vicomte ur, szölt az ügyész Maximehoz, kinek arczmódjaitól folyvást szemmel tartotta. Maxime meghajtá magát.

SPORT.

A miket vadászt. Gróf Somssich Imre miki birtokán...

FŐVÁROSI ÜGYEK.

A fővárosi tanács ma elrendelte az elevátorépítéshoz az ember-emelgető beszerzését.

EGYLETEK, TÁRSULATOK.

A fővárosi iparosok körében igen érdekes feladvást tartott ma este Földvár Imre tanár.

A nagy orsz. tisztviselőtestület központi választása...

A Petőfi-társaság a hó 6-dikán (szombaton) d. e. 10 órakor...

A városi közpiskolai tanáregylet budapesti tagjai...

A Rókus-körházból Ráth Károly főpolgármester dr. Müller Kálmán egyetemi magántanár és dr. Hochhalt Károly...

A városi közpiskolai tanáregylet központi bizottsága tegnap...

A magyar mérnök és építészegylet kérelmet intézett a köznevelési és közlekedési miniszterhez...

A magyarországi földművelésügyi bizottság elnöke...

A magyarországi földművelésügyi bizottság elnöke...

A magyarországi földművelésügyi bizottság elnöke...

A magyarországi földművelésügyi bizottság elnöke...

A magyarországi földművelésügyi bizottság elnöke...

Erdeleyországra fordítja, a szágrbi birodalomig pedig...

A m. tud. akadémiáé ülése. Jan. 8. I. (Nyelvi és szótudományi) osztály ülése...

Kisfaludy-társaság. Havi ülés szerdán, jan. 31. Kőgyűlés...

A pozsonyi m. kir. bábaközönség a nyári magyartól...

Arany-kör Oraviczán. A délmagyarországi ügynyelvi...

A budapesti ügyvéd kamara büntető szakbizottsága ma délután...

Dr. Dell'Adami Rezső általános vita tartását indítványozza...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

Dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór, dr. Stiller Mór...

guk eredményeivel beszámolnak. Mi e szokásnak hódolva...

A József bályi bizottság mindent elkövet, hogy a bírák...

A technikus bálon a háziaszonyi tisztet Tolnay Lajos...

A honvédelmi rendkívüli tanács a napokban...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

mán báró Bányai a zongorán több darabot játszott...

A József bályi bizottság mindent elkövet, hogy a bírák...

A technikus bálon a háziaszonyi tisztet Tolnay Lajos...

A honvédelmi rendkívüli tanács a napokban...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

A hivatalos lap jan. 4-iki számából. Egyházi hírek...

föltét. Magában ezen vízszintmagasság a főváros nem...

Ezen szomorú állapot következményeül mind a Rába, mind pedig...

A mai nap folyamában még mozgalmassabb volt a Dunapart...

A fővárosi tanács, hivatalnokai jelentőséggel megváltoztatták...

A központi vízszintmagasság Káda Mihály alpolgármester...

A fővárosi tanács, hivatalnokai jelentőséggel megváltoztatták...

A fővárosi tanács, hivatalnokai jelentőséggel megváltoztatták...

A fővárosi tanács, hivatalnokai jelentőséggel megváltoztatták...

A fővárosi tanács, hivatalnokai jelentőséggel megváltoztatták...

A fővárosi tanács, hivatalnokai jelentőséggel megváltoztatták...

A fővárosi tanács, hivatalnokai jelentőséggel megváltoztatták...

